

res, uden at man har Theatrets særegne Forhold for Die. Paa samme Maade betragtede man, skal jeg tilføje, for 1856—57 Theatrets Budget; thi da tog man billigt Hensyn til, hvad der paa den Maade blev oplyst om Theatrets Virksomhed. Jeg tager ikke feil ved at antage, at det samme Hensyn vil blive taget i Fremtiden, og det bestyrkes ved, at den Konto, hvorpaa man maa optage saadanne Udgifter, betegnes som Udgifter af ubestemt Omfang, og at den Underkonto, jeg nævnte, hedder „forskjellige og tilfældige Udgifter“. I selve denne Betegnelse af denne Konto ligger jo tilstrækkelig Veiledning til at bedømme, hvorledes den maa være at anse og betragte. Spørgsmaalet bliver altsaa det, om de 700,000 Kr. ville komme ind; thi Parallelen ved Regnskabet for 1876—77 brister paa et væsentligt Punkt, idet man nemlig her i Vædringsforslagets Budget kun har til forskjellige og tilfældige Udgifter 10,000 Kr., medens jeg har vist, at et for Theatret meget fordelagtigt Engagement kan medføre en højere Udgift, og der vil naturligvis endvidere komme enkelte Udgifter, som ville falde ind derunder, og man maa være forberedt paa stor Oversfridelse, naar Omstændighederne ere derefter, og det kan paavises, at der er tilveiebragt en forholdsmaessig Indtægt, der svarer til Udgiften. Spørger man nu, om jeg venter, at der i det kommende Theateraar kan blive en Indtægt af 700,000 Kr., saa vil jeg gøre opmærksom paa, at Lidsforholdene nu i det Hele taget ere trykkende, og at dette er kommet i høj Grad til Syne ogsaa overfor det kongelige Theater; thi ved den Logeauction, der afholdtes kort før Begyndelsen af den nu løbende Theatersaison, altsaa i den sidst forløbne Sommer, var Indtægten af de bortsolgte Loger omtrent 40,000 Kr. mindre end forrige Aar. Jeg vil strax stynde mig at opfaste det Spørgsmaal for at forebygge usornøden Uengstelse: hvorledes da Balancen staar i det nu løbende Theateraar, efter at der er kommet en saa betydelig Mindreindtægt af Logerne? Jeg skal dertil svare, at den staar godt. Den sidste Oversigt, jeg har faaet — og man erindrer, at Theateraaret begynder med to døde Maaneder — viser et Overskud af 27,000 Kr. Saanet, som var gjort, fordi man manglede Kassebeholdning, er betalt paa en Ubetydelighed nær, og man har Penge i Kassen til at betale ogsaa den med. Affærene ere altsaa gode for Diebliffet, og Udfigterne til Fremtiden ogsaa ret lovende. Jeg har derfor strax villet forhindre, at man ængstede sig usornødent med Hensyn til det nu løbende Theateraars Balance; thi Udfigterne ere ret gode. Men hvad det kommende Theateraar vil medføre, er det naturligvis ikke muligt at beregne, og jeg gjør derfor opmærksom paa, at en Indtægt af 700,000 Kr., ligesom den i og for sig er meget høj, ogsaa strengt taget er af kalkulatorisk Beskaffenhed. Dernæst skal jeg gøre opmær-

som paa, at Leieindtægterne ere i Forlaget forhøiede med 1,564 Kr. 50 Ore. Jeg har ladet nogle undersøge, om man kunde gjøre sig nogen Forventning om, at dette Beløb kunde indvindes, men Svaret var Nei. Leieafgifterne ere i det Hele ikke i Stigning, saa at der er ringe Sandsynlighed for, at man kan faae større Leieindtægt nu, end man har kunnet faae tidligere. Jeg skal, hvis man fastholder denne Vædring, forsøge, om det er muligt, men jeg tror ikke, der er Haab om at kunne faae det. At man skulde sige de Leiere op, som man har, i det usikre Haab at skulle faae andre, der betale bedre, kan naturligvis ikke være Mening. At forskjellige og tilfældige Indtægter ere forhøiede, skal jeg ikke omtale. Derimod skal jeg gøre opmærksom paa, at der paa I. a. de faste Lønninger er fradraget 400 Kr., som imidlertid ligesom tilkomme en af Skuespillerne som Erstatning for en konverteret Beneficgodtgjørelse. Det kan derfor ikke fradrages, med mindre man vil indrømme, at man da overfører saa meget Mere ved indrødende Pasance til Konto b.; thi saa kan det lade sig gjøre; men disse 400 Kr. maa udbetales, da det er vedkommende Skuespillers ligefremme Ret at faae dette Tillæg til hans pensionsberettigede Løn. Udgiftskonto I. b. er opført med 4,000 Kr. mindre end budgetteret. Jeg vil meget beklage, hvis man holder fast derved; thi det kan i visse Forhold og Tilfælde være en væsentlig Hindring for Theatrets Virksomhed. De øvrige Poster, som ere forandrede, finder jeg ikke Anledning til nærmere at dvæle ved, eftersom de ere af underordnet Betydning, men jeg maa gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa har tilladt mig at udtale overfor det ærede Udvalg, at der mangler i Forlaget et Punkt, nemlig Opgjørelse med Fortiden. Vi haave jo nu et Princip af en vis Bestaaffenhed; dette Vædringsforslag gaar ud paa at gaa over til et andet Princip af en anden Bestaaffenhed. Snden man gjør denne Overgang, maa man gjøre op med Fortiden. Derfor det altsaa skulde hende — det er muligt, at det ikke hænder; Udfigten er ikke dertil for Diebliffet —, at der blev en Underbalance ved det nu løbende Theateraars Udgang, maa den nødvendig dækkes. Egeledes maa det ikke tabes af Sigte, at paa Grund af, at Theateraaret gaar et Kvartal lenger frem i Tiden end Finantsaaret, vil efter de tidligere paa Finantsloven optagne Regler Størsteparten af Statsstilfudet for det nu løbende Theateraar, altsaa for Theateraaret 1877—78, være at udbetale i det Finantsaar, som der nu her foreligger Forslag til Finantslov for; de tre Femtedele af dette Tilfud vil være at udrede i Finantsaaret 1878—79 og maa altsaa ekstraordinært komme det nu løbende Theateraar til gode. Jeg haaber imidlertid, at man vil indrømme Nødtigheden af, at en saadan Opgjørelse maa finde Sted, og jeg venter derfor ikke nogen videre Banfælighed ved, naar jeg til 3die Behandling finder mig foran-